

uitspraak

RECHTBANK ARNHEM

Sector bestuursrecht

registratienummers: AWB 08/5223 en 08/5853

uitspraak ingevolge artikel 8:77 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb)
van **11 AUG 2009**

inzake

vereniging Werkgroep Milieubeheer Groesbeek, eiseres,
gevestigd te Groesbeek,

tegen

het college van burgemeester en wethouders van de gemeente Groesbeek, verweerder,

alsmede

Waterschap Rivierenland, partij ex artikel 8:26 van de Awb,
gevestigd te Tiel.

1. Aanduiding bestreden besluiten

Besluiten van verweerder van 30 september 2008 en 4 november 2008.

2. Procesverloop

Bij besluit van 28 mei 2008 heeft verweerder in verband met de ontwikkeling van een infrastructuur ten behoeve van de bouw van circa 110 woningen aan zichzelf een kapvergunning verleend voor het rooien van circa 5360 m² houtopstand staande op Sportpark-Zuid gelegen aan het Nijerf tussen kleedgebouwen en de Nieuwe Drulsegweg.

Bij het bestreden besluit van 30 september 2008 heeft verweerder met toepassing van afdeling 3.4 van de Awb aan Oosterhof Projectontwikkeling BV te Groesbeek vrijstelling ingevolge artikel 19, eerste lid, van de Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO) verleend ten behoeve van de oprichting van 127 woningen aan de Nieuwe Drulsegweg ter plaatse van het Nijerf en De Bats te Groesbeek ("woningbouw Sportpark-Zuid").

Bij het bestreden besluit van 4 november 2008 heeft verweerder het door eiseres gemaakte bezwaar tegen het hiervoor genoemde besluit van 28 mei 2008, conform het advies van de Commissie voor de behandeling van bezwaarschriften van 16 oktober 2008, ongegrond verklaard en voornoemd besluit, onder aanvulling van de motivering, gehandhaafd.

Tegen de bestreden besluiten heeft eiseres beroep ingesteld.
Verweerder heeft verweerschriften ingediend.

Bij schrijven van 16 maart 2009 heeft Waterschap Rivierenland zich inzake het beroep met registratienummer 08/5223 gesteld als partij in het geding.

De beroepen zijn gevoegd behandeld ter zitting van de rechtbank van 28 mei 2009. Namens eiseres zijn J.F.M. van der Vegt en H. Brinkhof verschenen. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door mr. H.J.I. Verouden en T. van Grinsven, beide ambtenaren in dienst van de gemeente Groesbeek. De partij ex artikel 8:26 van de Awb is, ondanks een behoorlijke uitnodiging daartoe, zonder kennisgeving niet verschenen.

3. Overwegingen

Ten aanzien van de vrijstelling (08/5223):

3.1. De rechtbank ziet zich ambtshalve gesteld voor de vraag of eiseres ontvankelijk is in haar beroep tegen het vrijstellingsbesluit van 30 september 2008. De rechtbank beantwoordt deze vraag ontkennend en overweegt daartoe het volgende.

3.2. Vastgesteld wordt dat het vrijstellingverzoek dateert van vóór 1 juli 2008, zodat daarop ingevolge artikel 9.1.10 van de Invoeringswet Wet ruimtelijke ordening het oude recht van toepassing is, zoals dat gold tot 1 juli 2008.

Het project waarvoor vrijstelling is verleend betreft het oprichten van 127 woningen op het in de kern Groesbeek gelegen Sportpark-Zuid.

3.3. Vast staat dat het project in strijd is met de ingevolge het bestemmingsplan "Buitengebied" ter plaatse geldende bestemming "Bijzondere sportdoeleinden" met de nadere aanduiding "sportvelden". Om medewerking aan het project te verlenen heeft verweerder krachtens artikel 19, eerste lid, van de WRO vrijstelling verleend. Deze vrijstelling is voorbereid met toepassing van de in afdeling 3.4 van de Awb opgenomen uniforme openbare voorbereidingsprocedure. Verweerder heeft nog geen bouwvergunning(en) verleend.

3.4. Uit de Woningwet volgt onder meer dat de wetgever een concentratie van rechtsbescherming voor ogen heeft gehad om aldus onnodige procedures te voorkomen. Voor zover vrijstelling is vereist teneinde bouwvergunning voor een project te kunnen verlenen, volgt uit de uitspraken van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (hierna: de Afdeling) van 11 februari 2004 in zaak nrs. 200303597/1 en 200303596/1 en 24 maart 2004 in zaak nr. 200303721/1 dat de beslissing op het vrijstellingsverzoek niet zelfstandig appellabel is. Daartegen kan worden opgekomen in het kader van een beslissing op een voor dat project ingediende bouwaanvraag. Ter zitting heeft verweerder verklaard dat aan de te verlenen bouwvergunning(en) de in geding zijnde vrijstelling ten grondslag zal worden gelegd, met dien verstande dat het project met betrekking tot het verleggen van de Drulse beek en de aanleg van een infiltratiesysteem en wadi's gewijzigd wordt uitgevoerd waardoor van een deel van het plangebied de verkaveling is aangepast. Verweerder is voornemens om voor dit deel van de beoogde woonwijk een bestemmingsplan op te stellen.

3.4.1. Voor zover verweerder stelt dat de vrijstelling uitsluitend grondslag zal bieden c.q. heeft geboden aan het bouwrijp maken van het plangebied, volgt de rechtbank dit standpunt niet. Zoals de Afdeling recent heeft overwogen (uitspraak van 25 maart 2009 in zaak nr. 200801899/1) is voor het bouwrijp maken van een perceel geen bouwvergunning vereist, zodat artikel 49, vijfde lid, van de Woningwet toepassing mist en tegen de vrijstelling voor

het bouwrijp van een perceel afzonderlijke rechtsmiddelen kunnen worden aangewend. Naar het oordeel van de rechtbank is in dit geval sprake van een andere situatie. Het vrijstellingsbesluit, inclusief de daaraan ten grondslag liggende ruimtelijke onderbouwing "Gemeente Groesbeek: ruimtelijke onderbouwing ex artikel 19, lid 1 Wet op de Ruimtelijke Ordening (WRO) "woningbouw Sportpark-Zuid (mei 2008)", ziet immers niet enkel op het bouwrijp maken van het perceel, maar beoogt het project, zoals hiervoor omschreven, planologisch mogelijk te maken.

3.5. Het voorgaande brengt mee dat eiseres niet in haar beroep tegen het bestreden besluit van 30 september 2008 kan worden ontvangen, zodat dit beroep niet-ontvankelijk is.

Ten aanzien van de kapvergunning (08/5853):

3.6. Ter zitting is komen vast te staan dat het beroep zich richt tegen de verleende kapvergunning, voor zover daarbij vergunning is verleend voor het vellen van de houtopstanden langs de Nieuwe Drulsegweg en de Nijerf.

3.7. Ingevolge artikel 4.5.2, eerste lid, van de Algemene Plaatselijke Verordening gemeente Groesbeek (APV) is het verboden zonder vergunning van het college houtopstand te vellen of te doen vellen.

Ingevolge artikel 4.5.3a van de APV kan de vergunning geweigerd worden op grond van:

- a. de natuurwaarde van de houtopstand;
- b. de landschappelijke waarde van de houtopstand;
- c. de waarde van de houtopstand voor stads- en dorpschoon;
- d. de beeldbepalende waarde van de houtopstand;
- e. de cultuurhistorische waarde van de houtopstand;
- f. de waarde voor de leefbaarheid van de houtopstand;
- g. de boomwaarde.

3.8. Van belang is dat de artikelen 4.5.2 en 4.5.3a van de APV, in onderlinge samenhang gezien, aan verweerder beleids- en beoordelingsvrijheid laat bij het nemen van een besluit omtrent verlening van een kapvergunning, zodat de rechter het resultaat van de door verweerder gemaakte belangenafweging terughoudend dient te toetsen.

3.9. Tussen partijen is niet in geschil dat de houtopstand waarvoor kapvergunning is verleend een natuurwaarde, een landschappelijke waarde en/of een beeldbepalende waarde bezit. Derhalve doet zich in dit geval een weigeringsgrond als bedoeld in artikel 4.5.3a, aanhef en onderdeel a, b en d van de APV voor.

3.10. Eiseres stelt, samengevat, dat de verleende kapvergunning in strijd is met de uitgangspunten van de gemeentelijke nota "Visie op wonen en werken" (juni 2004).

3.11. Verweerder erkent dat door de verkaveling veel van het bestaande afscherpende groen aan de zuidzijde van de Nieuwe Drulsegweg zal gaan verdwijnen. Als gevolg van een noodzakelijke ophoging (vanwege een hoge grondwaterstand) van het plangebied kan er volgens verweerder vrijwel geen bestaand groen behouden blijven. De groenzone als zodanig langs de Drulsegweg blijft wel behouden. Het aanwezige water krijgt meer ruimte en het streven is om langs de beek nieuw groen aan te planten en zoveel mogelijk groen te behouden. De groenzone langs de noordzijde van de Nieuwe Drulsegweg blijft volgens verweerder onaangetast. Dit gedeelte, ter hoogte van het sportpark, vormt ook een schakel in

zowel oostelijke als westelijke richting. Het afscherpende groen aan de zuidzijde vormt niet een dergelijke schakel, maar staat volgens verweerder op zichzelf. Daarnaast heeft verweerder overwogen dat de complete bestaande houtopstand digitaal is ingemeten ten behoeve van het onderzoek inzake de handhaafbaarheid van bestaand groen. Nadien is volgens verweerder gebleken dat het totale woningbouwgebied vanwege de relatief hoogstaande grondwaterstand moet worden opgehoogd met grond (meer dan 20 cm.) waardoor bestaande bomen vanwege zuurstofgebrek zullen afsterven en dus kap onvermijdelijk is. Ook heeft verweerder onderzocht of het plangebied kleiner kon worden uitgevoerd maar dat dit geen optie was omdat anders de exploitatie van het project teveel onder druk zou komen te staan. In dit kader wijst verweerder erop dat de raad van verweerders gemeente expliciet met het ontwerp van het woningbouwgebied heeft ingestemd. Voorts acht verweerder het van belang dat nabij de beoogde appartementen bestaande bomen worden verplant. Op deze wijze wordt volgens verweerder de groene corridor richting het buitengebied zoveel mogelijk gehandhaafd. De bestaande groenstructuur langs het Nijerf blijft gehandhaafd en wordt versterkt. De bestaande bomenrij aan de noordoostzijde blijft eveneens gehandhaafd. De hoofdweg door het plangebied wordt voorzien van laanbeplanting. Daarnaast worden vrijwel alle tuinen voorzien van hagen, in verschillende hoogten. Tenslotte zal de gemeente in overleg met toekomstige bewoners een bomenplan opstellen, aldus verweerder.

3.12. Gelet op dit gemotiveerde standpunt van verweerder alsmede de status van de hiervoor genoemde nota "Visie op wonen en werken" – een richtinggevend document waarin het neergelegde beleid als gevolg van ontwikkelingen van de woningmarkt en de economie bijgesteld dan wel aangescherpt kan worden – , is de rechtbank, met inachtneming van de discretionaire ruimte welke verweerder ter zake van het verlenen van een kapvergunning heeft, van oordeel dat verweerder, gelet op de betrokken belangen, in redelijkheid tot het verlenen van de kapvergunning heeft kunnen besluiten. Daarbij heeft de rechtbank voorts in aanmerking genomen dat handhaving van de bomen langs de rand van het plangebied onder meer betekent dat een deel van de bestaande infrastructuur verlegd moet worden. Het beroep tegen het bestreden besluit van 4 november 2008 is derhalve ongegrond.

3.13. Er bestaat geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling als bedoeld in artikel 8:75 van de Awb.

4. Beslissing

De rechtbank

- verklaart het beroep tegen het besluit van 30 september 2008 niet-ontvankelijk;
- verklaart het beroep tegen het besluit van 4 november 2008 ongegrond.

Aldus gegeven door mr. A.G.A. Nijmeijer, rechter, in tegenwoordigheid van
mr. P. van der Stroom, griffier, en in het openbaar uitgesproken op **11 AUG 2009**

De griffier

De rechter,

Tegen deze uitspraak staat voor belanghebbenden, behoudens het bepaalde in artikel 6:24 juncto 6:13 van de Awb, binnen 6 weken na de dag van verzending hiervan, hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA 's-Gravenhage.

Verzonden op: **11 AUG 2009**

